

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 33 0 P 085149 22 Gž
Tuzla, 11.09.2024. godine

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Asje Razić, kao predsjednika vijeća, Ivane Mott-Bašić i Alena Žabića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja A.Đ. iz L.G., kojeg zastupa punomoćnik Sedina Pilavdžić advokat iz Živinica i Ibrahim Omerović advokat iz Kalesije, protiv tuženog JP Elektroprivreda BiH dd Sarajevo, Podružnica Elektrodistribucija Tuzla, Ulica Rudarska broj 38, grad Tuzla, kojeg zastupa Imamović Adnan, uposlenik tuženog, radi naknade štete, v.s. 150.000,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Živinicama broj: 33 0 085149 20 P od 30.06.2022. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 11.09.2024. godine, donio je

P R E S U D U

Žalba se odbija i prvostepena presuda potvrđuje u stavu prvom, drugom i trećem izreke.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom stavom prvim izreke obavezan je tuženi JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo, Podružnica Elektrodistribucija Tuzla, ul. Rudarska br. 38, Tuzla da tužitelju A.Đ., sin M., iz L.G., g. Ž. na ime naknade štete nastale usljed požara na stambenom objektu i pomoćnim objektima, izgrađeni na parceli kč. br. 773/2 zvana ... u naravi njiva 4. klase u površini od 444 m², kuća i zgrada u površini od 56 m² i dvorište u površini od 500 m² upisana u PL. broj 781 K.O. ..., isplati novčani iznos od 61.196,80 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 17. 04. 2020. godine, kao dana podnošenja tužbe, pa do konačne isplate, a sve u roku od 30 dana od dana prijema presude.

Stavom drugim izreke obavezan je tuženi da tužitelju, na ime štete za uništene pokretne stvari, isplati ukupan novčani iznos od 23.500,00 KM, i to za zračni kompresor marke "Balma", 500 l, snage 4000 W iznos od 1.200,00 KM, za laktofriz za rashlađivanje mlijeka marke "DeLaval" CH-1650 l, iznos od 3.200,00 KM, za prskalicu za prskanje zemljišta u poljoprivrednoj proizvodnji marke "Agromehanika" iznos od 850,00 KM, za mehaničku vagu marke "Libela" do 500 kg nosivosti iznos od 400,00 KM, za cjepač za drva marke "Lancman" tip 7 EL 230 V iznos od 900,00 KM, za viljuškar marke "Steinbock Boss", godine proizvodnje 1978., dizel, iznos od 2.800,00 KM, za rasipač đubriva "Vikon" do 400 kg, iznos od 700,00 KM, za motor marke croser "Yamaha", KXD Midi, 150 cm³, 2015. godište, iznos od

1.800,00 KM, za cirkular sa postoljem stolni, za obradu drveta "Einhell" sa elektro motorom snage 4,5 kw iznos od 900,00 KM, za profesionalni krunjač kukuruza na traktorski pogon SIP Krokhar 31, iznos od 1.800,00 KM, za usisnu pumpu za cisternu marke "JUROP" tip PN 84 M, iznos od 1.200,00 KM, za elektromagnetski mjerač protoka mlijeka 4-20 m A RS485 Modbugs sa ispisnom trakom, iznos od 2.200,00 KM, za mehaničko brojilo za mlijeko "SITRANS F", iznos od 750,00 KM, za uređaj za pranje auta marke "Karcher K5, 2100 W, iznos od 350,00 KM, za uređaj za pranje auta WAP C 1250, godina proizvodnje 1998. godina, iznos od 2.000,00 KM, za aparat za varenje CO2 400 A INE, iznos od 1.200,00 KM, za agregat za struju 7,5 KW dizel marke Moller, iznos od 700,00 KM, za elektromotor sa pumpom tip 132S-RP 2a, snage 5,5 kw iznos od 550,00 KM, sve sa zakonskom zateznom katom počev od 17. 04. 2020. godine kao dana podnošenja tužbe, pa do konačne isplate, a sve u roku od 30 dana od dana prijema presude.

Stavom trećim izreke obavezan je tuženi da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 5.196,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja prvostepene presude pa do konačne isplate, sve u roku od 30 dana od dana prijema presude.

Stavom četvrtim izreke zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka preko dosuđenog iznosa od 5.196,00 KM odbijen je kao neosnovan.

Protiv navedene presude u stavu prvom, drugom i treće izreke, žali se tuženi iz svih razloga propisanih odredbom člana 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 - u daljem tekstu skraćeno: ZPP), te iz razloga navedenih u žalbi predlaže da drugostepeni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovnio postupak ili da prvostepenu presudu preinači u pobijanom dijelu u pravcu odbijanja tužbenog zahtjeva u cjelosti.

U odgovoru na žalbu tužitelj predlaže da drugostepeni sud u cijelosti odbije žalbu tužitelja kao neosnovanu i potvrdi prvostepenu presudu.

Žalba nije osnovana.

Iz stanja spisa i obrazloženja prvostepene presude u relevantnom slijedi:

- da je tužitelj upisan kao posjednik sa dijelom 1/1 na nekretninama označenim kao kč. br. 773/2 zv. ..., kuća i zgrada površine 56 m², dvorište površine 500 m² i oranica – njiva četvrte klase u površini od 444 m², a koje nekretnine je tužitelj stekao temeljem pravnog posla – ugovora o kupoprodaji zaključenog i ovjerenog kod notara Bećarević Vlade iz Živinica pod brojem OPU-IP-108/10 od 26. 04. 2010. godine između prodavaca E.M. i H.D. i kupca A.Đ.;
- da se dana 17.07.2019.godine dogodio požar na stambenom objektu tužitelja koji se nalazi na navedenoj nekretnini usljed čega su u cjelosti izgorili objekat tužitelja i pokretne stvari

- da prema nalazu i mišljenju vještaka elektrotehničke struke Mišković Mile od 15.10.2021.godine uzrok požara je pojava električnog tinjajućeg luka, u početku serijskog, a kasnije paralelnog, čija je temperatura preko 1500 stepeni C, te da je isti nastao na trofaznoj utičnici sa utikačem koji se nalazio na drvenom stubu u dograđenom dijelu kuće, pri čemu su kapi užarenog metala došle u dodir sa zapaljivim materijama i uzrokovala pojavu požara, a da je centar nastanka požara lijevo od priključnice gledano od ulaznih vrata u kuću. Vještak je konstatovao da je vlasnik objekta prvu elektroenergetsku suglasnost broj 208-4620/11 od 13.04.2011. godine dobio na osnovu postojećeg priključka i mjernog mjesta prema kojoj je odobrena priključna snaga od 6,7 kW na osnovu čega je utvrđena vrsta priključka NN MONOFAZNI sa postojećim mjernim mjestom za domaćinstvo uz uslov da se zaštita od previsokog napona dodira izvede na način da se ugradi Fi sklopka sa strujom prorade od 30 mA na odlaznom vodu od brojila koji napaja instalaciju objekta, da objekat mora posjedovati uzemljivač i da svi strujni krugovi u objektu trebaju biti izvedeni sa razdvajanjem zaštitnog (žuto-zelenim) od neutralnog (plavog) vodiča, a koje uslove je vlasnik objekta trebao ispuniti u roku od godinu dana te pripremiti električnu instalaciju i podnijeti zahtjev distributeru za priključenje, te zaključiti ugovor o priključenju, ugovor o korištenju distributivne mreže i ugovor o snabdijevanju električnom energijom. Dana 26.01.2012.godine kupac je podnio zahtjev za izmjenu elektroenergetske saglasnosti (EES broj 208-4629/11) radi povećanja priključne snage, nakon čega je dana 02.02.2012.godine objekat pregledan od strane predstavnika Elektro distribucije Živinice, te napravljen zapisnik u cilju priključenja na elektroenergetsku niskonaponsku mrežu. Vlasniku objekta A.Đ. je nakon toga dostavljena elektroenergetska suglasnost broj 208-1426/12 od 24. 02. 2012. godine sa prijedlogom ugovora o priključenju na distributivnu mrežu i ta elektroenergetska suglasnost izdata je za stambeni objekat, kategorija potrošnje – domaćinstvo sa planiranom priključnom snagom 15,7 kW, nazivna struja glavnog – pancir osigurača 35 A, nazivna struja limitatora od 25 A. Na osnovu priključne snage 15,7 kW i urbanističko-tehničkih uslova lokacije objekta utvrđena je vrsta priključka NN TROFAZNI, te predviđena ugradnja trofaznog brojila sa potrebnom opremom pri čemu se zaštita od previsokog napona treba izvesti na slijedeći način: nulovanjem, objekat mora posjedovati uzemljivač, svi strujni krugovi u objektu trebaju biti izvedeni sa razdvajanjem zaštitnog (žuto-zeleni) od neutralnog (plavog) vodiča. Pri tome vlasnik objekta je elektroenergetsku suglasnost broj 208-4620/11 od 13.04.2011.godine dobio na osnovu postojećeg priključka i mjernog mjesta, s obzirom da stara kuća – objekat nema građevinsku dozvolu i nema projekat elektroinstalacija. Nova električna instalacija nakon dobivanja elektroenergetske saglasnosti broj 208-1426/12 od 24. 02. 2012. godine izvedena je od strane električara koji ne ispunjava uslove za obavljanje djelatnosti izvođenja elektroinstalacijskih radova jake struje, odnosno izvođača koji ne posjeduje licencu i ne može izdati pisanu izjavu o izvedenim radovima, odnosno potvrdu o

kvaliteti izvedenosti električnih instalacija, a kojom bi se garantovalo da su električne instalacije izvedene u skladu sa tehničkim uslovima i izdatom elektroenergetskom saglasnošću isporučiooca električne energije. Nakon toga priključenje objekta na distributivnu mrežu urađeno je 04.05.2012. godine, a vlasnik objekta je u predviđenom roku od godinu dana sa distributerom zaključio ugovor o priključenju, ugovor o korištenju distributivne mreže i ugovor o snabdijevanju električnom energijom. Poslije dogradnje kuće i novopostavljene instalacije shodno Pravilniku o tehničkim normativima za električne instalacije, bilo je potrebno uraditi provjeru kvaliteta dograđene i cjelokupne instalacije, jer se električna instalacija višestruko promijenila, što je uostalom predviđeno i izdatom elektroenergetskom saglasnosti broj: 208-1426/12 u kojoj su naloženi uslovi koji se moraju ispuniti da bi se uradilo priključenje objekta, a neki od tih uslova nisu opšte ispunjeni, neki uslovi su polovično ispunjeni, dok je jedan dio opreme ugrađen nepravilno, pa u takvoj situaciji da je bilo kvalitetnog pregleda električne instalacije (vizualno i mjerenjem) objekat se ne bi mogao priključiti dok se ti nedostaci ne otklone, a u konkretnom slučaju novodograđena električna instalacija nije vizualno pregledana, nisu urađena predviđena mjerenja od strane ovlaštenog ispitivača električne instalacije, a nema ni potvrde o kvalitetu izvedenosti električne instalacije od ovlaštenog izvođača rasprave. Zbog navedenog, vještak je zaključio da unutrašnja električna instalacija, stara u kući i novouradjena oko kuće nije izvedena prema propisima, nema projekat elektroinstalacije, nema potvrde o kvalitetu izvedenosti električne instalacije, nema potvrde o ispitivanju ispravnosti električne instalacije mjerenjem, unutrašnja električna instalacija nije izvedena prema EES broj 208-1426/12 što znači da nije ni vizualno pregledana, a priključena je na distributivnu NN mrežu i nadzemni kućni priključak nije u potpunosti izveden prema EES broj 208-1426/12.

S obzirom na ovako činjenično utvrđenje prvostepenog suda o uzroku nastale štete na stambenom objektu tužitelja, pravilan je zaključak prvostepenog suda o odgovornosti tuženog za nastali požar, jer po mišljenju i ovog suda i pored činjenice da je požar nastao na unutrašnjim električnim instalacijama, koji su u vlasništvu tužitelja, odgovornost tuženog u konkretnom slučaju proizilazi iz činjenice da je tuženi propustio vršiti svoju obavezu ispitivanja elektroinstalacije prije priključenja, odnosno povećanja priključne snage na elektrodistributivnu mrežu, kao i obavezu zahtijevati od kranjeg kupca dostavu atesta o ispravnosti kućnih instalacija, koje su, prema nalazu vještaka, izvedene od strane izvođača koji nema licencu i nije mogao izdati potvrdu o kvaliteti izvedenosti električnih instalacija, zbog čega da je za predmetnu štetu isključivo odgovorna tužena.

Ne može se smatrati da je prvostepeni sud pogrešno primjenio materijalno pravo pozivajući se na odredbe člana 173. i 174, a u vezi sa odredbom člana 154. Zakona o obligacionim odnosima (u daljem tekstu: ZOO) koje propisuju objektivnu odgovornost, te da je teret dokazivanja

nepravilno prenesen na tuženu jer da je tužitelj imalac opasne stvari (unutrašnje el. instalacije objekta pod naponom). Naime, tuženi zanemaruje da isporuka električne energije, kojom se bavi tuženi, predstavlja opasnu djelatnost, odnosno tuženi je imalac opasne stvari (električne energije) od kojih potiče predmetna šteta, a da je tužitelj imao samo status kupca, te električne energije, jer je njegov stambeni objekat bio priključen na elektroenergetske objekte tuženog kao isporučioca električne energije putem priključka, a priključkom se smatra sklop električnih vodova i uređaja visokog ili niskog napona, uključujući i obračunsko mjerno mjesto kojima se objekat kupca povezuje sa distributivnom mrežom (član 4. Opštih uslova za isporuku električne energije objavljeni u „Službenim novinama FBiH“ br. 35/08) te se, u pravilu, sastoji od unutrašnjeg i vanjskog priključka. Zato neovisno od toga što je požar nastao na unutrašnjim instalacijama u vlasništvu tužitelja, tuženi, kao isporučilac odnosno imalac opasne stvari, odgovara po principu objektivne odgovornosti, tj. bez obzira na krivicu, osim ukoliko dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom tužitelja ili trećeg lica, ili pak, da je tužitelj djelimično doprinio nastanku štete (član 177. stav 2. i 3. ZOO), a tuženi to nije uspio dokazati, slijedom čemu su neosnovani i žalbeni navodi tuženog da je prvostepeni sud pogrešno zaključio da je nastanak štete povezan sa opasnom djelatnošću tužene.

Tačni su žalbeni navodi da se prvostepeni sud pogrešno pozvao na Opšte uslove za isporuku električne energije iz 2014.godine, u pogledu svog zaključka da je tužena propustila izvršiti svoje obaveze u vezi sa pregledom priključka stambenog objekta tužitelja, jer kako je Ugovor o povećanju priključne snage zaključen između tužitelja i tuženog 2012.godine, to se imaju primjeniti Opšti uslovi za isporuku električne energije objavljeni u „Službenim novinama FBiH“ br. 35/08. Međutim, neovisno od toga, obaveza kontrole i ispitivanja dograđene i proširene elektroinstalacije od strane tuženog u pogledu ispunjenosti prije povećanja priključne snage na distributivnu mrežu, a time i obaveza ispitivanja ispunjenosti uslova iz izdate Elektroenergetske saglasnosti proizilazi i iz Opštih uslova iz 2008.godine prema kojima u članu 36. Opštih uslova, priključenje krajnjeg kupca u slučaju priključenja ili povećanja priključne snage se može izvesti između ostalog ukoliko prethodno isti dostavi potvrdu o kvalitetu izvedenosti električnih instalacija kojom se potvrđuje da su instalacije krajnje kupca izvedene u skladu sa projektnom dokumentacijom, kao i tehničkim propisima i normama, sa izričitom izjavom izvođača da se isti mogu priključiti na mrežu, kao i propisane ateste, odnosno odobrenje za upotrebu za objekte za koje je zakonom propisano izdavanje odobrenja za upotrebu. Pri tome, okolnost da li je tuženi sa tužiteljem zaključio ugovor o priključenju na distributivnu mrežu ili o povećanju priključne snage nemaju nikakav uticaj na naprijed navedenu obavezu tuženog, obzirom da iz navedenih odredbi Opštih uslova proizilazi da je tuženi obavezan izvršiti kontrolu ispunjenosti uslova kako prilikom prvog priključenja na distributivnu mrežu, tako i prilikom povećanja priključne snage, pa su neosnovani navodi tuženog kojima osporava pobijanu odluku sa navodima da je prvostepeni sud propustio da ocjeni činjenicu da je tuženi sa tužiteljem zaključio ugovor o povećanju priključne snage i da već postojeći priključak na elektrodistributivnu mrežu.

Stoga, kako iz nalaza i mišljenja vještaka elektrotehničke struke Mišković Mile slijedi da unutrašnja električna instalacija, stara u kući i novouradana oko kuće nije izvedena prema propisima, nema projekat elektroinstalacije, nema potvrde o kvalitetu izvedenosti električne instalacije, nema potvrde o ispitivanju ispravnosti električne instalacije mjerenjem, unutrašnja električna instalacija nije izvedena prema EES broj 208-1426/12 što znači da nije ni vizualno pregledana, i nadzemni kućni priključak nije u potpunosti izveden prema EES broj 208-1426/12, to se može smatrati da je tuženi postupio suprotno obavezama propisanim u Opštim uvjetima, zbog čega je pravilno i prvostepeni sud cijenio da je tuženi preuzeo rizik i odgovornost od nastanka štete uzrokovane isporukom električne energije. Okolnost da je tužitelj prije nastanka požara za izvođenje dijela unutrašnje el. instalacije anagžovao električara koji ne ispunjava uslove za obavljanje djelatnosti izvođenja elektroinstalacijskih radova jake struje, ne utiče na odgovornosti tuženog niti može dovesti do eventualnog doprinosa tužitelja u nastanku štete, jer je na tuženom bila odgovornost da prije priključenja/povećanja priključne snage na stambeni objekat tužitelja izvrši ispitivanje ispravnosti, odnosno provjere kvaliteta izvedenosti tih radova, a što je tuženi propustio učiniti.

Zbog navedenog, na drugačiju odluku suda ne utiču žalbeni navodi da je prvostepeni sud propustio da zaključi da su eventualni nedostaci u unutrašnjoj instalaciji u vezi sa nastankom konkretnog požara, te da tužitelj nije dokazao da stanje unutrašnjih el. instalacija objekta zatečeno u vrijeme požara 2019. godine u cjelosti odgovara stanju iz 2012. godine, jer kod utvrđenja da je stambeni objekat u vrijeme štetnog događaja bio priključen na elektro-energetske objekte tuženog i da je tuženi isporučivao tužitelju, kao kupcu, električnu energiju putem priključaka električne energije (vanjskih i unutrašnjih), te kod utvrđenja da i pored činjenice da je unutrašnja električna instalacija nije izvedena prema propisima, kao ni prema izdatoj elektroenergetskoj saglasnosti, tuženi izvršio povećanja priključne snage na stambeni objekat tužitelja, to je pravilno prvostepeni sud zaključio da postoji odgovornost tuženog za svu štetu koja nastane kao posljedica propuštanja provjere ispravnosti unutrašnjih el. instalacija i da se ta odgovornost tuženog zasniva na principu objektivne odgovornosti u smislu odredbi člana 173 i 174. ZOO i od koje odgovornosti se može osloboditi samo u slučaju da dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenog, odnosno tužitelja ili da je isti doprinjeo nastanku štete (član 177. stav 2. i 3), a što tuženi izvedenim dokazima to nije uspio dokazati.

Neosnovani su navodi tuženog da je prvostepeni sud povrijedio odredbe člana 155. stav 3. ZPP, jer da je prvostepeni sud odbio prijedlog tuženog za ispravku i dopunu nalaza vještaka posebno u dijelu da vještak nije evidentirao postojanje Ugovora o povećanju priključne snage i dijelu koji se odnosi na nedostatak dokaza o stanju unutrašnje el. instalacije opožarenog objekta 2012. godine. Ovo iz razloga što vještak se u svom nalazu izjasnio da je objekat prvu elektroenergetsku saglasnost dobio 2011. godine prema kojoj je odobrena priključna snaga od 6,7 kW, a da je dana 26.01.2012. godine kupac podnio zahtjev za izmjenu elektroenergetske

saglasnosti radi povećanja priključne snage, koja saglasnost je dostavljena zajedno sa Prijedlogom ugovora o priključenju na distributivnu mrežu i izdata je tužitelju za stambeni objekat priključna snaga od 15,7kW, pri čemu se priključenje na distributivnu mrežu može uraditi tek onda kada su u potpunosti ispunjeni uslovi iz EES i Ugovora o priključenju na distributivnu mrežu, pa stoga okolnost što vještak nije evidentirao, odnosno prilikom sačinjavanja svog nalaza nije imao Ugovor o povećanju priključne snage nema nikakvog uticaja na nalaz i mišljenje vještaka, jer je isti prilikom davanja svog mišljenja imao saznanje da je stambeni objekat tužitelja prije 2012.godine bio priključen na distributivnu mrežu, a da je tužitelj u 2012.godini podnio zahtjev za izmjenu elektroenergetske saglasnosti radi povećanja priključne snage. Stoga se ne može smatrati da je prvostepeni sud povrijedio odredbe člana 155. ZPP jer po ocjeni i ovog suda nalaz i mišljenje vještaka je jasan, potpun i isti nije protivrječan samom sebi ili izvedenim dokazima i nije bilo razloga da se nalaz i mišljenje vještaka vrati na dopunu i ispravku. Također, ne može se smatrati da je prvostepeni sud povrijedio odredbe člana 200. ZPP, jer da je bez obrazloženja odbio prijedlog za dopunu i ispravku nalaza i mišljenja vještaka, obzirom da je na ročištu za glavnu raspravu prvostepeni sud naveo da je prijedlog odbio imajući u vidu izjašnjenje vještaka elektrotehničke struke dato na ročištu po primjedbama i prigovorima istaknutim u podnesku tuženog od 08.11.2021. godine.

Neosnovani su prigovori tuženog da je prvostepeni sud povrijedio odredbe člana 57. ZPP, jer da je tužitelj na glavnoj raspravi preinačio tužbeni zahtjev, a koji je prvostepeni sud cijenio preciziranim. Naime, tužbenim zahtjevom, koji je punomoćnik tužitelja uredio na pripremnom ročištu, tužitelj je potraživao da se tuženi obaveže da tužitelju na ime naknade štete nastale usljed požara na porodično stambenom objektu izgrađenom na parceli k.č.br. 773/2 zv. ... u naravi njiva 4 klase u površini od 444 m², kuća površine 56 m² i dvorište u površini od 500 m², upisana u Pl.br. 781 K.O. ... isplati..., dok je na glavnoj raspravi isti naveo da nakon provedenih vještačenja uređuje tužbeni zahtjev tako što potražuje da se tuženi obaveže da tužitelju na ime naknade štete nastale usljed požara na stambenom objektu i pomoćnim objektima izgrađeni na parceli kč. br. 773/2 zvana ... u naravi njiva 4. klase u površini od 444 m², kuća i zgrada u površini od 56 m² i dvorište u površini od 500 m² upisana u PL. broj 781 K.O. ... isplati... Po ocjeni i ovog suda ne radi se o preinaci tužbenog zahtjeva, isticanjem novog tužbenog zahtjeva i to naknade štete na pomoćnim objektima, već se radi samo o opredjeljenju tužbenog zahtjeva, nakon provedenih vještačenja, jer se u konkretnom radi o jednom objektu u građevinsku smislu (tzv.stambeni objekat uz koji su sagrađeni tzv.pomoćni objekti koji se naslanjaju na vanjske zidove objekta), što nije ni bilo sporno tokom postupka, a da je vještak građevinske struke, radi lakšeg utvđivanja procjene vrijednosti štete na opožarenom objektu isti i označio kao stambeni objekat i pomoćne objekte, te shodno čemu je i tužitelj opredjeljio svoj tužbeni zahtjev potražujući naknadu štete shodno nalazu i mišljenju vještaka.

Ne mogu se smatrati ni osnovanim žalbeni navodi da je prvostepeni sud povrijedio odredbe člana 53. i 66. ZPP jer da nije naložio tužitelju prije zaključenja pripremnog ročišta da uredi tužbu u pogledu navođenja činjenica na kojima zasniva tužbeni zahtjev i dokaza kojim se te činjenice dokazuju jer da su izostali činjenični navodi tužitelja o tome kako je uopće tuženi povezan sa požarom kao i pasivno legitimisan. Po ocjeni i ovog suda tužba je u cijelosti sadržavala kako činjenične navode na kojima se temelji tužba tako i dokaze shodno odredbi člana 53. ZPP, te se u tužbi, tako i na pripremnom ročištu od strane punomoćnika tužitelja isticalo da je do požara došlo zbog neispravnog funkcionisanja elektroprikjučka, pri čemu ni tužitelj nije mogao znati tačan uzrok nastanka požara prije vještačenja vještaka elektrotehničke struke. Stoga se ne može smatrati da je tužba neuredna i nepotpuna, te da je tuženi stavljen u podređen položaj, jer da u istoj nije bio jasan predmet raspravljanja. Iz istog razloga su neosnovani i žalbeni navodi da zadatak vještaka elektrotehničke nije bio povezan sa činjeničnim navodima iz tužbe, jer je tužitelj i dao zadatak vještaku radi utvrđivanja svih mogućih uzroka koji bi mogli dovesti do nastanka požara i na temelju kojih bi se moglo utvrditi ko je odgovoran za nastanak predmetnog požara.

Neosnovani su i navodi tuženog kojima osporava odluku suda u pogledu visine štete na objektu utvrđenoj od strane vještaka građevinske struke. Naime, pravilno je prvostepeni sud nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke smatrao potpunim, jasnim i objektivnim, te se isti nije mogao dovesti u pitanje isticanjem tvdnji da je vještak dao pogrešnu procjenu vrijednosti građevinskih radova za sanaciju objekta, jer da ista procjena nadmašuje vrijednost objekta sa zemljištem obzirom da je vrijednost kuće iz ugovora o kupnji od 26.04.2010.godine 15.000,00 KM. Po ocjeni i ovog suda ovakvim prigovorima se ne može dovesti u sumnju da vještak, kao lice stručno za procjenu štete, pogrešno utvrdio visinu štete na objektu, jer se ne može uzeti relevantnim činjenica da je tužitelj prije 11 godina kupio predmetni objekat sa zemljištem za 15.000,00 KM, obzirom da ta okolnost nema nikakvog uticaja na utvrđenu visinu nastale štete na opožarenom objektu u predmetnom požaru.

Na koncu, ni isticani navodi tuženog kojima osporava nalaz i mišljenje vještaka mašinske struke Mršić Samira iz Tuzle od 13.12.2021.godine, jer da se nije moglo utvrditi da su sve pokretne stvari iz tužbenog zahtjeva bile ispravne i u funkciji, ne utiču na zakonitost i pravilnost prvostepene odluke, jer se tužitelj u svojoj izjavi izjašnjavao u pogledu ispravnosti navedenih stvari, navodeći da je predmetne stvari koristio za potrebe domaćinstva, a da je i svjedok N.T. u svom iskazu potvrdio navode tužitelja u tom dijelu budući da je jedan dio tih stvari, kao što su cjepač za drva, viljuškar, pumpe za pranje, laktofriz i drugi sitni alat davao i svjedoku na korištenje. Stoga, u takvoj činjeničnoj situaciji, kada iz iskaza tužitelja i saslušanog svjedoka proizilazi da su navedne stvari bile ispravne i u funkciji, na tuženom je bio teret da dokazuje suprotno, a što je tuženi propustio.

Iz naprijed navedenih razloga valjalo je žalbu odbiti i prvostepenu presudu potvrditi u stavu prvom, drugom i trećem izreke, u smislu člana 226. ZPP. U preostalom dijelu (stav četvrti izreke) prvostepena presuda, kao neožalbena, ostaje neizmjenjena shodno odredbi člana 221. ZPP.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Asja Razić s.r.